

Pyhäkön lamppu

Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti

6/2003

»Eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut» I. Sam. 3:3

Teille

Läpi Raamatun kulkee Jumalan ihmeellinen tapa toimia. Hän valitsee yksilön tai jonkin ryhmän, jolle hän ilmoittaa asioita, jotka koskevat kaikkia ihmisiä. Näin on ollut aina Aabrahamista asti, jolle ilmoitettiin, että on olemassa pelastuksen tie. Jumala valitsi myös profeettoja, joiden tehtävä ei ollut ainoastaan tuoda surusanomaa, koska ihmiset olivat hylänneet Jumalan tien, vaan myös kuu-

JMG-Studio, Kaj Lindqvist

luttaa armolupauksia. Tämä menettelytapa ei tarkoita sitä, että Jumalalla olisi vain erityisiä suosikkeja, vaan että hänen valittunsa lähtisivät liikkeelle. Valinnan taustalla on aina sama

tarkoitus: Jumalan nimi ja pelastustahto tulisi tunnetuksi kaikkialla maailmassa.

»Minä ilmoitan teille suuren ilon, teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.» Tätä ilosanomaa ei suinkaan ollut tarkoitettu vain muutamalle paimenelle, vaikka onkin merkille pantavaa, että se oli paimenketo, jossa ruokittiin temppelissä uhrattavat lampaat. Nämä miehet olivat siis Jumalan

suuren pelastustyön raskaimman työn raatajat. He kuitenkin antavat meille esimerkin, että he ottavat vakavasti sanan »teille». He eivät ruvenneet vain keskenään sitä pohtimaan, vaan kaikista työtehtävistään huolimatta he lähtivät heti juoksujalkaa Beethemiin. Ihminen, joka näin menettelee, tajuaa että asia koskee juuri häntä. Onko sinulla niin kovot paineet eri suuntiin, että vastaavassa tilanteessa jäisit punnitsemaan erilaisia selitysmalleja tapahtuneelle?

Tuo syntynyt lapsukainen joutui elämässään kokemaan, miten vihamielisiä, välinpitämättömiä ja väärinymmärrystä markkinoivia hänen aikalaisensa olivat. Ei ollut suinkaan yksi tai kaksi kertaa, jolloin Uusi testamentti kertoo hänen joutuneen kuilun partaalle. Hän todella oli ihmisten hylkäämä, vaikka hän oli Jumalan ilmoituksen tuoja ja ilmoitus itse. Meille hän tuli, mutta me emme häntä ihmiskuntana emmekä aina edes seurakuntanakaan ole ottaneet omaksemme.

Jouluilo ei kuitenkaan tämän johdosta sammu. Jokainen joka on löytänyt Jeesuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan on salatun ilon lähettiläs, vaikka kuinka vaikealta näyttäisi. Virtaahan ilo siitä, mitä Jumala Kristuksen pelastusteossa sai aikaan meitä jokaista varten. Harkitse, ystäväni, onko ilo pelkkä mielentila vai onko se jouluyönä teille, heille ja meille annettua, johon rakentuu elämä nyt ja ennen kaikkea ikuisuudessa.

Simo Kiviranta

SIMO KIVIRANTA,
Suomen Luther-säätiön hallituksen puheenjohtaja, rovasti

Evankeliumin tähden tarvitaan

jumalanpalvelusyhteisöjä

I Evankeliumi kohdataan messussa.

Evankeliumi on ilosanoma Jeesuksesta Kristuksesta. Jumalanpalvelus on paikka, johon kolmiyhteisen Jumalan nimeen kastetut kokoontuvat viikoittain Jumalan palveltaviksi saarnatuolin ja alttarin äärelle. Evankeliumin saarna ja Pyhä Ehtoollinen lahjoittavat Kristuksen ja hänessä syntien anteeksiantamuksen lahjan. Sana ja sakramentit eivät putoa taivaasta, vaan tulevat messussa luoksemme apostolisen viranhoidon kautta. Evankeliumin tähden tarvitsemme Kristuksen asettaman oikean paimenviran. Evankeliumin tähden tarvitsemme kirjavan hengellisyyden keskellä luterilaista kristillisyyttä, jossa ollaan sekä raamattu- että ehtool-liskristittyjä.

II Evankeliumi elää yhteisössä.

Evankeliumi Kristuksesta on tarkoitettu elettäväksi Kristus-ruumiin, seurakunnan yhteydessä. Liian moni kastettu elää irto- proteesin kaltaisesti yksin ja irrallaan seurakuntaruumiista. Elämän rikkonaisuuden keskellä ihminen tarvitsee kohtaamista, vuorovaikutusta sekä tuen saamista ja antamista. Yhteisöllisyyden tarve suurten kaupunkiseurakuntien keskellä on ilmeinen. Siksi erilaisia ryhmiä ja yhteisöjä syntyy jatkuvasti, mutta useinkaan ne eivät jäsenny Jumalan pelastuslahjojen, sanan ja sakramenttien ympärille. Evankeliumin tähden tarvitaan yhteisöjä. Evankeliumin tähden tarvitaan nimenomaan luterilaisia jumalanpalvelusyhteisöjä, joissa voi kokea Jumalan lasten perheyhteyttä vapauttavan ilosanoman äärellä.

III Evankeliumi säilyy vain puhtaasti

opetettuna. Evankeliumi on meille kertakaikkisesti annettu Pyhässä Raamatussa, jota oikein ymmärrämme evankeliumista käsin. Kirkossamme monin paikoin avoimesti irrottaudutaan Raamatun opetuksesta. Yhtäältä avoimesti kielletään, mitä Raamattu opettaa pelastuksen tiestä, toisaalta Raamatun opetus syrjäytetään ilmestysten ja näkyjen varjolla. Tarvitaan luterilaista opetusta lain ja evankeliumin oikeasta erottamisesta. Näin vapaan armon evankeliumi säilyy puhtaana ja varjelumme niin ihmistä kulluttavalta lakihenkisyydeltä kuin ihmistä hajottavalta lain hylkäämiseltä. Evankeliumin tähden tarvitaan jumalanpalvelusyhteisöjä, joissa voi turvallisesti saada selkeää luterilaista opetusta.

IV Evankeliumi kutsuu osallisuuteensa.

Pyhä Henki evankeliumin kautta etsii ja kutsuu ihmisiä pelastuksen osallisuuteen. Kaikki merkit yhteiskunnassa osoittavat, että kansamme vieraantuu niin käsityksiltään kuin tavoiltaan kristinuskosta. Kaikki tilastot kertovat, miten jumalanpalveluskävijämäärät ovat minimaalisia ja vielä laskusuunnassa. Vaikka on vielä eri puolilla oikeaa elävää kristillisyyttä, tosiasia on, että elämme Suomessa lähetyskentällä. Tarvitaan uutta sisälähetysnäkyä. Tarvitaan jumalanpalvelusyhteisöjä, jotka osaltaan toimivat lähetyskeskuksina maassamme. Evankeliumin leviämisen tähden tarvitaan jumalanpalvelusyhteisöjä, joiden jäsenet kutsuvat ja ottavat ihmisiä vastaan evankeliumin lahjojen äärelle.

JUHANA POHJOLA

SÄTEILEVÄ ON KRISTUKSEN KEHTO

On oikein puhua joulun suuresta ihmeestä eli suuresta mysteeristä. Tämä mysteeriluonne näkyy siinäkin, että hurskaat uskovaiset ovat olleet valmiit laulamaan latinaa ja suomea sekaisin: *In dulci júbilo, Nýt on iso ilo. Maailman Messias makaa, in praesepio.* Jumalan Pojan, iankaikkisuudessa syntyneen, ilmestyminen maan päälle ihmisen lihaan ja vereen on jumalallinen salaisuus, jonka ihminen Pyhän Hengen valaisemanakin pystyy täällä vain osittain käsittämään. Ehkä »käsittämisen» ja »ymmärtämisen» lisäksi tarvitaan toisetkin termit: hämmästeleminen ja ihmetteleminen!

Siksi suuri luterilainen opettaja Johannes Gerhard (1582–1637) aloittaa joulututkistelunsa huudahduksella: Säteilevä on Kristuksen kehto! Uskon silmät näkevät juuri tässä seimen lapsessa autuaaksitekijänsä, joka tekee kaikki Jumalan lapsiksi, jotka häneen uskovat ja hänet uskolla vastaanottavat. Jumalalle olkoon kiitos suuresta lahjastaan! Niin se on, että sydämemme on itsessään kylmä ja ahdas. Mutta Hän, joka on tullut alas ja ristille asti rakastanut meitä ja pelastanut synnin, kuoleman ja perkeleen vallasta — yksin Hän uskolla omistettuna voi Pyhällä Hengellään luoda meihin uuden sydämen. Hän voi rakkaudellaan pyhitää totuuden kuuliaisuuteen. Ja jokainen joka tämän Vapahtajan luo tulee ja turvautuu Hänen hyvyyteensä, tulee autuaaksi: »Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on.» Ei ole kysymys joulusaduista eikä legendoista, vaan varmaakin varmemmista asioista. Jouluevankeliumihan alkaa: Ja tapahtui niinä päivinä. Se on latinaksi: *factum est autem in diebus illis.* Eli on kysymys tosiasioista, faktoista. Jouluevankeliumi ei ala: »Olipa kerran...» Tämä on »varma sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen».

Siksi meistäkin jokainen saa tässä ja nyt iloita ja ihmetellä sekä tunnustaa: Nyt on iso ilo! Vapahtaja on syntynyt! Sanan tähti on johtanut meidätkin Herran Jeesuksen luo! Martti Lutherin jälkeen yksi suurimmista pyhän Raamatun opettajista on juuri Johannes Gerhard. Hän kehottaa joulututkistelussaan: »Ihmetelkäämme Jumalan ääretöntä viisautta, kun hän kykeni löytämään tavan, millä lunastaa meidät, vaikka eivät enkelit eivätkä ihmiset siihen mitään keinoa nähneet.»

Tämä on se suurin viesti, todellinen sanomien sa-

JOHANN GERHARD (1582–1637) on saanut arvonimen: »Reformaation kolmas mies LUTHERIN ja CHEMNITZIN jälkeen.» Monestakin syystä hän on luterilaisen teologian keskushahmoja, joka tahtoi koota vaikeuksissa olevaa Saksan kristikuntaa pettämättömän Jumalan sanan turviin. Hänet tunnetaan Suomessa erityisesti rukouskirjastaan *Pyhät tutkistelut*, joka on ilmestynyt monina painoksina ja ainakin yhdeksällä kielellä. Viimeisimmän käännöksen suomeksi on tehnyt prof. Heikki Koskenniemi. Martti Vaahtoranta, joka on väitellyt Johann Gerhardin teologiasta, kertoo jo teoksensa otsikossa, miten Gerhard vertaa teologiaa lääketieteeseen. Hänen tutkistelujensa kantavana teemana on sielun eli ihmisen olemuksen ja tämän seurauksena koko hänen elämänsä parantuminen. Persoonallisena taustana on Gerhardin kokemaa vaikeaa sairautta, johon liittyi syvä henkinen ja hengellinen kriisi.

noma: Teille on syntynyt Vapahtaja! Ja me tarvitsemme ainoana tosi auttajanamme juuri tätä Raamatun Vapahtajaa. Jumalan Poika ilmestyi lihaan ja tuli ihmiseksi ottaakseen pois meidän syntimme. Vaikeaa on

Jatkuu sivun viisi alalaidassa...

PYHÄ LÄHDE

»Näin sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta. Hän jää alastomaksi arolle eikä näe mitään onnea tulevan; hän asuu poudan polttamissa paikoissa erämaassa, asumattomassa suolamaassa. Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on. Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka ojentaa juurensa puron puoleen; helteen tuloa se ei pelästy, vaan sen lehvä on vihanta, ei poutavuonnakaan sillä ole huolta, eikä se herkeä hedelmää tekemästä.» Jer.17: 5–8

Tämän tekstin alkuosassa kuvataan ihmistä, joka asuu elämän mahdollisuuksia vailla olevassa maassa. Näin on aina siellä, missä turvaudutaan »ihmiskäsivarren apuun» ihmisen tärkeimmässä asiassa. Silloin seistään alastomana elävän Jumalan edessä, mitään onnea ei todella ole näköpiirissä. Olisiko ollut myös niin, että uskonpuhdistuksen aikoihin juuri elävät lähteet olivat peitossa, ihmiskäsivarren mutkikkaat tiet näännyttivät etsijät?

Oppi-isämme Martti Lutherin polttavin kysymys oli: »Kuinka minä löydän armollisen Jumalan»? Voiko Aadamin jälkeläisillä olla suurempaa kysymystä kuin tuo? Rinnassa on polttava elämän jano, mikä on kaiken tarkoitus? On juostu lähteeltä toiselle. On haettu elämyksestä ja terapiasta tukevaa pohjaa elämälle. Rauhaa vaan ei löydy. Uskonpuhdis-

tuksen sunnuntain sanassa sanottiin: »Siunattu se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on.» Suolaerämaasta temmattu taimi, kuivuudesta kuolemaisillaan oleva istutetaan maaperään, jonka multa on mehevää ja vesi elävää – lähteestä, joka pulppuaa paratiisista. Elävä sana tuottaa hedelmää, sanan lupaukset tulevat rakkaiksi, uskonelämä alkaa ripustautua Jumalan sanan varaan.. Evankeliumin ihannuus antaa uskovalle silmät nähdä kaikkialla Jumalan suuria tekoja. Rinnassa on syntien anteeksiantamuksen rauha, vaikka sisäinen kilvoittelu ja ulkoinen taistelu vain kiihtyy.

Meille rakkaassa uskonpuhdistuksen kirkossa, jossa Raamatun sanan tulisi olla ylin ohje, hävetään tänään Jumalan sanaa ja siitä nousevaa Tunnustusta. Yksimielisyyttä haetaan ohi sanan. Onko käymässä niin onnettomasti, että meiltä otetaan siunaus pois? Meidän on syytä kuunnella vain niitä opettajia, jotka ammentavat oppinsa lähteestä, jota pitävät pyhänä ja koskemattomana, ja jonka alku on itse taivaissa (Ps. 119:89). Johannes Gerhard on tullut meille tällaiseksi rakkaaksi opettajaksi: »Yksi ainoa Raamatun sana on arvokkaampi kuin taivas ja maa, koska se on lujempi kuin taivas ja maa. Vaikuta minussa Pyhän Henkesi kautta, että lujasti uskon sinun sanaasi ja alistan tunteeni ja järkeni uskon kuuliaisuuteen.»

Pekka Karvonen

Jatkoa sivulta neljä...

tämän maailman ihmisen ymmärtää, mutta tässä se ydin nyt on: Seimi ja risti liittyvät olennaisesti yhteen. Joulussa ei ole kysymys jonkin aatteen syntymisen juhlasta, rauhan ja rakkauten, hyvän mielen tai hyvän

tahdon ideologiasta. Jumala tuli ihmiseksi ottaakseen pois meidän syntimme! Tämän on käsittänyt lauluntekijä, joka yhdessä kaikkein puhuttelevimmassa joululaulussa Heinillä härkien kaukalon sanoo myös: »Ristillä rinnalla ryövärin, nukkuu uhri puhtahin...»

SAKARI KORPINEN

SANA EI TYHJÄNÄ PALAA

Lahdessa on pidetty vajaan vuoden ajan kahdesti kuukaudessa Luther-säätiön messuja. Messutoiminnassa mukana olevat Arto ja Seija Forsström kutsuivat Lahden ja Helsingin jumalanpalvelusyhteisöjen jäseniä yhteen erikoisen 600 metrin kehyslahjoituksen ympärille. Paikalla oli myös Anne Pitkänen, laajan mutkan kautta Luther-säätiön messuihin päätynyt Lahden jumalanpalvelusyhteisön jäsen.

Moninkertainen sato

Viime keväänä Arto Forsström oli ajamassa kotiin seuroista, kun hän sai idean: Seija-vaimon kehystysliikkeessä jää yli kehyksen pätkiä, joita voisi hyötykäyttää tekemällä huoneentauluja. Hän soitti Sakari Korpiselle, joka rohkaisi Artoa viemään asiaa eteenpäin. Arto valmisti muutaman mallikappaleen nähtäväksi. Sitten sovittiin talkoopäivä, jolloin yhdessä tehtäisiin suurempi erä. Ajatuksena oli myydä tauluja lähetyksen hyväksi myyjäisissä.

Arto kertoo yllättyneensä siitä, miten paljon eri ulottuvuuksia projektilla paljastui olevan: hukkamateriaali pääsi hengelliseen hyötykäyttöön, Lahden jumalanpalvelusyhteisöllä oli mahdollisuus tutustua toisiinsa paremmin ja kokea yhdessä tekemisen iloa.

— Kun vielä Helsingistä tuli ihan eläviä Luther-säätiön ystäviä, niin ilo vain lisääntyi. Arto mietiskelee, että kodin seinälle päätynyt huoneentaulu puhuttelee kaikkia perheenjäseniä vuosien varrella eri tavoin. Kun tulee ei-uskovia vieraita, huoneentaulu viestittää, että kyseessä on uskova koti. Ja taulun sana voi jäädä itämään.

— Yllätyin, että näin pieni asia voi versoa näin paljon, mikä paljastuikin vasta myöhemmin. Ensin tuli vain ajatus, että teen näistä jotain. Jumalalle kaikesta kunnia, toteaa Arto.

Mukaan kutsuttu

Taukokuoneessa Anne Pitkänen laittaa kahvia ja välipalaa talkoolaisille. Hän kertoo, että Luther-säätiön Lahden jumalanpalvelusyhteisö on muotoutumassa. Talkoopäivää edeltäneenä iltana oli ollut järjestäytymiskokous, jossa valittiin suntiot, kanttori, pyhäkoulun vetäjät, keittiövastaavat, katekismuspiirin vetäjä sekä isäntä ja emäntä, joiden tehtävänä on erityisesti ottaa vastaan messuun tulijat ja huolehtia uusien tulokkaiden huomioimisesta.

— Nyt juuri muutaman kuukauden sisällä on tapahtunut paljon. On ollut lehtikirjoittelua tätä toimintaa vastaan, on tullut paljon lisää ihmisiä jne. Tuntuu siltä, että nyt on tärkeää järjestäytyä niin itsekin sitoutuu tähän, sanoo Anne.

Luther-säätiöllä oli ollut toimintaa Lahdessa noin puoli vuotta Annen tullessa mukaan. Äiti kertoi Annelle diakonissalaitoksella pidettävistä messuista ja houkutteli tyttärtään. Ollessaan ensimmäistä kertaa Anne kertoo ajatelleensa, että onpa ihanan puhdas Jumalan sana! Hänestä tuntui heti, että tällaiselle toiminnalle on todella tilausta ja Anne alkoi kutsua ystäviäänkin mukaan.

Itämään jäänyt sana

Anne syntyi Padasjoella esikoislastadiolaiseen, viisilapsiseen perheeseen, jossa hän sai kristillisen kasvatuksen. Nuoruusvuosien irrottautumisvaiheen jälkeen on uskonelämä välillä elpynyt, välillä kylmennyt. Padasjoelta Annen tie kulki ristiin rastiin Suomea ja ympäri maailmaa. Hän halusi nähdä ja kokea. Löydettyään silloisen tulevan miehensä Kotkasta he menivät Annen kulkuriluonteeseen sopivasti Pariisiin ja Espanjassa naimisiin.

Perhe-elämä kahden pienen lapsen äitinä toi kuitenkin suuren muutoksen elämään, johon ennen oli kuulunut jatkuvat uudet virikkeet, ihmiset ja paikat. Anne ahdistui ja masentui. Jäljelle jäi vain Jumalan apu.

— Jumala laittoi minut selvittämään suhteensa häneen; aina ei voi elää puolinaisessa suhteessa Jumalan kanssa, toteaa Anne.

— Vuosia oli soinnut päässäni »Et sikää ensin Jumalan valtakuntaa, niin myös kaikki tämä teille annetaan», mutta ajattelin, että elämässä on niin monia muita kivoja juttuja koettava. Sen jälkeen kun olen löytänyt Jumalan, tai paremminkin Jumala on löytänyt minut, olen saanut kaiken tarpeellisen. Se on todella totta, mitä Raamatussa sanotaan, vakuuttaa Anne.

Nollana on hyvä olla

Anne kertoo kuvitelleensa aiemmin olevansa viisas hengellisissä asioissa, vaikka ei aina ollutkaan niiden kanssa tekemisissä.

— Äkkiä minusta tulikin täysi nol-la. En ollutkaan hengellisen viisauden varasto. Mutta se oli ihanaa — sain lähteä puhtaalta pöydältä ja Jumala sai tehdä työtään.

Erityisen merkittävänä asiana Anne pitää opetuksesta saamaansa oivallusta siitä, että uskon ankkurin saa heittää itsensä ulkopuolelle, Kristukseen.

— Ennen ankkuri oli aina ollut minun omissa tuntemuksissani. Nyt sain ahaa-elämyksen, että voin heittää sen Kristus-kalliolle, joka ei muutu. Kulkurivuosiinani etsin aina uutta, elämyksiä. Ajattelin, että kun sen ja sen saavutan minun on hyvä olla, mutta kun saavutin, niin ei ollutkaan. Se olikin Kristus, joka oli puuttunut, Anne kertoo.

Sana kulkee eteenpäin

Tällä hetkellä Anne haluaa olla viemässä evankeliumia eteenpäin.

— Olen nuoresta saakka kokenut — ehkä seikkailunhalustani johtuen — lähetystyön vetävän minua puoleensa. Enhän voi antaa vierellä kulkevien kaltaisten ihmisten mennä helvettiin sanomatta mitään, sanoo Anne. Tällä hetkellä hän aikoo — huoneentaulujen tekemisen lisäksi — toteuttaa lähetysnäkyään kutsumalla ihmisiä messuun. Luther-säätiön toiminnan kehittymisen ja tulevaisuuden suhteen Anne on levollinen. Koska Jumala on nähnyt tämän hyväksi, niin kyllä hän kaiken järjestää.

MIISA NILSSON

MATTI REINIKKA

Liisa Korpinen ja Anne Pitkänen talkoissa huoneentauluja nikkaroimassa.

Hengen viisaus -kirjasarja

1. Eero Parvio

Pitääkö minun tehdä parannus?

2. Gene Edward Veith Jr.

Löysin luterilaisuuden

3. Per-Olof Sjögren

Rukouskoulu Uutuus!

Tilaukset toimituksesta!

Suomen Luther-säätiön messuja kevätkausi 2004

Helsinki: Mellunmäen seurakuntakeskuksessa Korvatunturintie 2
joka sunnuntai klo 11

Espoo: Iivisniemen seurakuntakodissa sunnuntaisin klo 15
11.1.; 8.2.; 14.3.

Imatra: Teppanalan rukoushuoneella sunnuntaina klo 15
11.1.; 8.2.

Kuopio: Metodistikirkossa Puusepänkatu 7 sunnuntaisin klo 14.00
4.1.; 25.1.; 22.2.; 14.3.

Lahti: Lahden Diakonialaitoksen Betel-salissa Sibeliuksenkatu 6B
sunnuntaisin klo 10 11.1.; 25.1.; 8.2.; 22.2.; 7.3.; 28.3.

Pori: Väinölän kirkossa sunnuntaina klo 17 4.1.; 1.2.; 7.3.; 4.4.

Vantaa: Tikkurilan kirkossa sunnuntaina klo 16 4.1.; 1.2.; 7.1.

Tilaa Pyhäkön lamppu

**kotiisi ilmaiseksi toimituksesta,
puh. (09) 496 694.**

**Katso myös URL-osoite:
<http://www.luthersaatio.com/>**

Pyhäkön lamppu

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖN TIEDOTUSLEHTI
PL 127, 00101 Helsinki <http://www.luthersaatio.com/>

Päätoimittaja
Toimitusavustaja
Lehden taitto

Juhana Pohjola
Sakari Korpinen
Jari Lammi

juhana.pohjola@luthersaatio.com
sakari.korpinen@luthersaatio.com
info@lamminet.fi

ISSN 1457-9901

Nordea 101230-209260

Kiitos Pojan lihaan tulosta

Minä kiitän sinua, Jeesus Kristus, että minun tähteni sinä olet tullut ihmiseksi. Minua varten olet syntynyt. Minulle kuuluu siis kaikki se taivaallinen rikkaus, mitä syntymässäsi tuot. Minulle sinä olet annettu: eikö siis sinun kanssasi kaikki?

Olet veljeni; mitä voit evätä minulta, kun sinut liittää minuun liha, joka on yhtä ja samaa olemusta, ja likeinen veljellisen rakkauden kiintymys? Sinä olet ylkä, joka taivaallisen Isäsi mieltymyksellä olet yhdistänyt ihmisluonnon ikään kuin morsiamen kanssasi persoonalliseen liittoon. Kiittollisena kehun ja tunnustan, että minäkin olen kutsuttu tuohon hääiloon. Enpä enää ihmettele sitä, että Jumala on ihmisen tähden luonut taivaan ja maan, kun Jumala itse on ihmisen tähden tahtonut tulla ihmiseksi.

Ethän voine minua peräti torjua ja hylätä, kun et voi sitä kieltää, että itse olet ihminen ja niin muodoin veljeni. Ethän voine minua peräti unohtaa, koska olet piirtänyt nimeni kättesi hipiään. Saahan verisukulaisuus sinut muistamaan minut päivittäin ja jatkuvasti. Ethän voine minua peräti jättää pulaan, kun olet tahtonut liittää ihmisluonnon itseesi persoonallisen yhtymisen siteellä. Vaikka siis syntini ovat minua torjumassa, estää kuitenkin luontomme yhteys karkottamasta minua. Tahdon kokonaan riippua kiinni sinussa, kun sinä olet kokonaan ottanut minut yhteyteesi.

JOHANNES GERHARD